

9.A verse

Vers az iskolánkról

Duna utcán sétálgatva
Megláttam egy sárga házat
Tudást váró nagy diákok
Minden reggel ide járnak.

Vár rád sok boldog emlék
A belváros közepén
Neked is itt a helyed
Pozsony magyar szigetén.

Száz év alatt az épület
Rengeteget látott;
De mai napig készségesen
Tanít sok diákot.

Ki odajár megtanulja
Mit jelent a koszinusz,
És hogy ősi Egyiptomban
Hogy készült a papirusz.

A fejedbe varázslódik
A sok magyar toldalék
És matekon rájössz, hogy
A fél az ötven százalék.

Büszkélkedve ünnepeljük
Sok versenyünk győztesét
Tudásukkal gyarapítják
Az iskola hírnevét.

Mindenkinek olyan nagyon
Mergedződik itt az esze
Ők lesznek a jövő világ
Orvos, mérnök, történésze.

Ha az agyad már elfárad
Sok-sok felvett tudástól
Vár téged a tornaterem
S felfrissülsz a futástól.

Falai közt barátra lel
A sok vidám kisdíák
Szerelem is szövődhet tán
Az iskola udvarán.

7.A verse

DUCCA

Hívogató a pozsonyi kifli?
Fojtogat a kényelmi zóna?
Még fogalmad sincs róla?
Szöveget ütök a fejedbe – Ducca.

Százak évtizedeken át,
nem léphettek félre.
Sármos leánykák topánkái,
taposták fel a térképre.

Ki fogta egymás kezét szégyenkezve?
Öltöző mélyén szipogott magában,
Tornázott a parkban helyhiányban.
Van itt minden, gyere bátran!

Neves diákok nevét most fedje homály.
Ki szaladt meztelen a folyosón?
Patak útjának ki szabott gátat?
Tréfált tanárt majd halálra...

Hallgasd a falakat, figyelj a neszeket!
Kémialabor sátáni csendjét,
Nebulók mélyről feltörő sóhaját,
Svédszekrény kárörvendő sikolyát.

Mat-fiz osztály már a múlt,
IT csapat a vb-n nyomul.
Jó ötleted el ne vedd!
Dunastar lehet a recept.

Most a nyelvek a nyerők,
Sprechen zí vagy du ju spík.
Na meg persze po slovenski
Itt majd komálsz, bilív mi.

Nincsen garantált siker,
csak számtalan akadály,
Örök érvényű barátság,
Mindez megtörténhet/ett/ - a Duccán.

8.A verse

Mi vagyunk a DUCCA

Elsősök!
Itt leszünk!
Másodikosok!
Itt leszünk!
Harmadikosok!
Itt leszünk!
Negyedikesek!
Itt leszünk!
Ötödikesek!
Itt leszünk!
Hatodikosok!
Itt leszünk!
Hetedikesek!
Itt leszünk!
Nyolcadikosok!
Itt leszünk!
Kilencedikesek!
Itt leszünk!
Gimisek!
Itt leszünk!

Nagy a város.
Az égig ér.
De van a sulis,
ami kezünkbe fér

Nevet a tanár
mosolya ránk.
Rajzol egy ábrát
a táblára rá.

És az év, és a szám
hetvenöt éven át
halad már soká tovább.
Te meg én ugye szét
soha nem szakadunk,
te is tudd, hogy
ez mind mi vagyunk!

Írunk házit, ha kell.
Soha nem felejtjük el,
mert ezt mind tudjuk, hogy kell.
A tananyag megfelel,
a diák meg felel.

Sosem adjuk fel,
mert tudjuk, ha kell,
majd ott lesz a jel,
mely a célhoz visz el.

Így hát még legalább
hetvenöt éven át
legyen a mi iskolánk
egy híd a Dunán át,
mely átadja a tudást
száz meg száz generáción át!